

Gaudi-Nagy Tamás
országgyűlési képviselő

Dokumentumszám: K/12067

Dátum: 2013. Szeptember 4.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok intézni a Honvédelmi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Számíthatnak-e a pásztói polgárok a Honvédelmi Minisztérium támogatására azon törekvésükben, hogy az évtizedes politikusi ígéretés után végre eltávolításra kerüljön a helyieket a megszállásra, megaláztatásokra emlékeztető szovjet emlékmű?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Pásztót, a sajnos mára kevesebb mint tízezer lélekszámra fogyatkozott nógrádi kisvárost szorgos és jóra való emberek lakják. Volt szerencsém több alkalommal a településen járni, ahol a helyi emberekkel megismerkedve személyesen győződtem meg arról, hogy a törvényeket a végsőkig tiszteletben tartó, de az elveikből jottányit sem engedő palócok élnek Csohány Kálmán grafikusművész és Tittel Pál csillagász szülővárosában, ahol sok mindenki más mellett élt és tevékenyen formálta a helyiek életét Foglár György és Rajeczky Benjamin is.

Azon nem kevés pásztói polgár, akit többek közt a teltházás lakossági fórumok utáni beszélgetéseken volt szerencsém megismerni, talán még a fent említett személyeknél, illetve a megújult szépségű Szent Lőrinc templomnál, a legrégebbi rekonstruálható állapotban fennmaradt mezővárosi polgárház, az ún. Oskolamester Házánál, a helyi kéttannyelvű gimnáziumnál, az egykori szebb napokat megélt, de országos híru teljesítménytúráival ismét elismerést kiváltó Pásztói Szabadidősport Egyesületnél és a festői szépségű Mátránál is nagyobb büszkeséggel beszélnek azokról az '56-osokról, akik közül ketten is az életüket adták a kommunista diktatúrával történő szembenállás során. Alapi László és Geczko István már a település díszpolgárai, minden bizonnyal ezekben a napokban utcát is nevez el róluk a hálás utókor. Azonban óriási fájdalommal tölti el a helyiek szívét, ami egyben az elmúlt 20 év politikai tehetetlenségét is jelzi, hogy pásztóiak részéről hiába volt meg mindig a szándék a településen éktelenkedő, a megbecstelenített asszonyokra és leányokra, a legyilkolt szeretteikre emlékeztető szovjet emlékmű eltávolítására, valamiért ez a mai napig várat magára.

Tisztelt Miniszter Úr!

Martonyi János külügyminiszter úr idén áprilisban arról tájékoztatót, hogy a rendelkezésükre álló információk alapján az orosz fél nem zárkózik el az emlékmű elköltöztetésétől, az eddigi tapasztalatok szerint az orosz kormányzat - egy alapos belső egyeztetési folyamatot követően - a megfelelően benyújtott kérelmeket nem utasítja el, továbbá a Külügyminisztérium is kész minden segítséget megadni, azonban a hadisír-gondozással összefüggő kérdések szakmai koordinálójá Magyarországon a Honvédelmi Minisztérium.

Pásztó Város Önkormányzata 2009-ben elkészítette az emlékmű áthelyezésének építési tervdokumentációját, az áthelyezésre irányuló kérelmet benyújtották az illetékes Hadisírgondozó Irodához. Akkor a Honvédelmi Minisztériumból azt a tájékoztatást kapták, hogy az Oroszországi Föderáció Nagykövetsége nyilatkozatot kér az áthelyezés során esetlegesen előkerülő szovjet katonák földi maradványainak exhumálására vonatkozóan. Bár a pásztóiak dokumentációjából egyértelműen kitűnik, hogy ez a szovjet emlékmű nem ott volt ahol a korábbi (melyet a helyiek ledöntöttek), nincs kegyeleti jellege, elméletileg nem kerülhet elő az áthelyezése során egy szovjet katoná földi maradványa sem, ennek ellenére a szükséges nyilatkozatot, fotódokumentációval és az áthelyezés részletes tervanyagát megküldték az Oroszországi Föderáció Nagykövetségére. Erre a mai napig nem kaptak választ.

Tekintettel a fentebb már hivatkozott információra, miszerint az orosz fél nyitott az emlékmű áthelyezésére, továbbá a pásztóiak akarata ismert és változatlan, azt gondolom, hogy a Honvédelmi Minisztérium tevékeny segítségnyújtása kedvezően befolyásolhatja a változásra érett helyzetet, és végre a Pásztóhoz közeli Hatvan városához hasonlóan a nógrádi kisvárosban is emelt fejjel és méltósággal emlékezhetnek az elszenvedett borzalmak mellett két ötvenhatos vértanú mártírjukra.

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása világosan fogalmaz: mai szabadságunk az 1956-os forradalmunkból sarjadt ki. Akkor mégis meddig kell még a pásztóiaknak a forradalmat és szabadságharcot vérbe fojtók emlékművét eltűnőniük a városuk központi részén?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2013. szeptember 3.

Tisztelettel:

.....
Dr. Gaudi-Nagy Tamás
Jobbik Magyarországért Mozgalom